

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

Кафедра медичної психології та психіатрії з курсом післядипломної освіти

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з навчальної роботи
проф. Ю.І. Гумінський

“ 31 ” “ 08 ” 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни

ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА З МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

підготовки другий (магістерський) рівень
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
(шифр і назва галузі знань)

Спеціальності 225 «Медична та психологічна реабілітація»
(шифр і назва спеціальності)

Факультет медичний факультет № 2
(назва факультету)

2021 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «**Виробнича практика з медичної психології**» для студентів за напрямом підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти «Магістр медичної психології», професійної кваліфікації Лікар психолог.

„27” 08, 2021 року - 31 с.

Розробники:

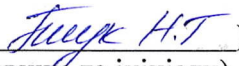
Зав. кафедри медичної психології та психіатрії
доктор медичних наук, професор Пшук Н.Г.

Асистент кафедри медичної психології та психіатрії,
к.мед.н. Рибінська В.А.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри медичної психології та психіатрії з курсом післядипломної освіти

Протокол від. “ 27 ” 08 2021 року № 1

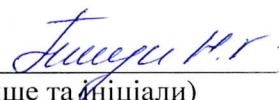
Завідувач кафедри медичної психології та психіатрії з курсом післядипломної освіти

  ()
(підпис) (прізвище та ініціали)

“ 27 ” 08 2021 року

Схвалено методичною радою медико-психологічних дисциплін вищого навчального закладу за напрямом підготовки «Магістр медичної психології» спеціальності 225 “Медична та психологічна реабілітація”.

Протокол від. “ 31 ” 08 2021 року № 1

“ 31 ” 08 2021 року Голова ()
(підпис) (прізвище та ініціали)

Вступ

Програма вивчення навчальної дисципліни «Виробнича практика з медичної психології» складена відповідно до освітньо-професійної програми (ОПП) «Медична психологія» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти, галузі знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальності 225 «Медична та психологічна реабілітація»

Анотація навчальної дисципліни

Програма дисципліни «Виробнича практика з медичної психології» складена відповідно до порядку підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня освіти у вищих медичних навчальних закладах освіти України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, примірного навчального плану підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 225 Медична та психологічна реабілітація.

Дисципліна є вибірковим компонентом освітньо-професійної програми «Медична психологія», циклу професійної підготовки магістра медичної психології, спеціальності 225 Медична та психологічна реабілітація та розрахована на 3 кредити.

Виробнича практика студентів вищої медичної школи проводиться для перевірки та закріплення знань і практичних навичок, отриманих при вивченні основних клінічних і теоретичних дисциплін та їх подальшого поглиблення й удосконалення під час роботи в лікувально-профілактичних закладах, а також для ознайомлення з умовами роботи лікаря-психолога, з організацією лікувальної, психодіагностичної, психокорекційної та консультативної роботи, з основами етики та медичної та психологічної деонтології, для набуття й закріплення навичок, професійно необхідних лікарю-психологу.

Навчання за вищевказаною спеціальністю здійснюється протягом 6 років. Відповідно до навчального плану проходження виробничої практики з медичної психології передбачено навесні після XII семестру, коли студентом набуті відповідні знання з основних клінічних дисциплін: внутрішньої медицини, хірургії, педіатрії, акушерства і гінекології; з профільних психологічних дисциплін: медичної та клінічної психології, патопсихології, психіатрії.

Виробнича практика студентів VI курсу в обсязі професійних обов'язків лікаря психолога триває 2 тижні у психіатричному стаціонарі, відділенні межових станів, відділеннях багатопрофільних лікарень.

Предметним напрямком програми є закріплення знань і умінь, отриманих при вивченні основних клінічних дисциплін: внутрішньої медицини, хірургії, педіатрії, акушерства і гінекології; з профільних психологічних дисциплін: медичної та клінічної психології, патопсихології, психіатрії та подальше вдосконалення практичних навичок; на формування медико-психологічних вмінь, що є одним з важливих елементів у професійній підготовці та майбутній діяльності лікаря-психолога; дає можливість обирати ефективні тактики спілкування й виховання пацієнта в контексті лікувального процесу з метою його повноцінної адаптації до умов лікувального процесу. Програма спрямована на формування у майбутніх фахівців фундаментальних знань та вмінь щодо психофізіологічного, когнітивного, емоційного тощо розвитку особистості на різних вікових етапах; на вміння надавати психологічну допомогу пацієнтам та їх родичам, неспроможним справитися з несприятливими умовами, що склалися в їхньому житті; активно поширювати медичні знання серед пацієнтів, членів їх родин та населення щодо психологічних основ здоров'я, мотивації здорового способу життя та психогігієни.

Робоча програма складена на основі:

освітньо-професійної програми підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньої кваліфікації «Магістр медичної психології», галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 225 «Медична та психологічна реабілітація» у ВНМУ ім. М.І. Пирогова, (Вінниця - 2021);

навчального плану медичного факультету №2 спеціальності 225 «Медична та психологічна реабілітація» на 2021-2022 навчальний рік;

положення про організацію освітнього процесу у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І. Пирогова (2020);

примірної програми навчальної дисципліни «Виробнича практика з медичної психології», підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньої кваліфікації «Магістр медичної психології», галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 225 «Медична та психологічна реабілітація» ВНМУ ім. М.І. Пирогова, Вінниця, 2021.

рекомендацій МОН України до структури та змісту робочої програми навчальної дисципліни (Київ, 2018).

1. Опис навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни «Виробнича практика з медичної психології» призначена для закладів вищої освіти МОЗ України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, заснованої на поєднанні технологій навчання за розділами та залікових кредитів оцінки – одиниць виміру навчального навантаження здобувача освіти необхідного для засвоєння дисципліни або її розділу.

Видами навчальних знань згідно з навчальним планом є: а) практичні заняття, б) самостійна робота студентів.

Поточна навчальна діяльність студентів контролюється на практичних заняттях у відповідності з конкретними цілями. Рівень підготовки студентів: визначається на підставі результатів тестування, письмової або усної відповіді на контрольні питання, розв'язуванні ситуаційних задач, контролю практичних навичок, розв'язання клінічно-орієнтованих задач.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни здійснюється по її завершенню у формі диференційованого заліку згідно навчального плану для спеціальності 225 Медична та психологічна реабілітація.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є захворювання, з методами їх діагностики та психодіагностики, оволодіння і засвоєння практичних навичок, лікування, психокорекції та профілактики. Її значення полягає в тому, що вона сприяє розширенню та поглибленню практичної діяльності майбутнього фахівця.

Міждисциплінарні зв'язки:

Вивчення дисципліни «Виробнича практика з медичної психології» базується на знаннях основних природничо-наукових дисциплін: «Педіатрії», «Внутрішня медицина», «Хірургія», «Акушерство та гінекологія», «Онкологія. Психологічна реабілітація онкохворих», «Експериментальна психологія та психодіагностика», «Психологія особистості», «Психологічне консультування та психокорекція», «Медична психологія та психологічна реабілітація» й інтегрується з цими дисциплінами.

Закладає основи для вивчення студентами «Основи сексуальної культури», «Психологічна реабілітація», що передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та застосування знань та вмінь в процесі подальшого навчання та у професійній діяльності.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

2.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Виробнича практика з медичної психології» є впровадження в практичну діяльність принципів організації та основ законодавства України з охорони здоров'я, зокрема, Закон України «Про психіатричну допомогу» та Наказ МОЗ України «Про затвердження Порядку застосування методів психологічного і психотерапевтичного впливу», проведення психокорекції та психотерапії за допомогою опанованих психотерапевтичних методик та прийомів з урахуванням клінічних проявів і особистості пацієнта.

2.2. Основними завданнями вивчення дисципліни є закріплення знань і умінь, отриманих при вивченні основних клінічних дисциплін: внутрішньої медицини, хірургії, педіатрії, акушерства і гінекології; з профільних психологічних дисциплін: медичної та клінічної психології, патопсихології, психіатрії та подальше вдосконалення практичних навичок:

- проведення курації пацієнтів в психосоматичних, психоневрологічних та психіатричних стаціонарах;
- використання результатів проведеного патопсихологічного дослідження для встановлення порушень психологічного та психічного здоров'я відповідно до МКХ-10;

- проведення психокорекції та психотерапії за допомогою опанованих психотерапевтичних методик та прийомів з урахуванням клінічних проявів і особистості пацієнта;
- здійснення психопрофілактики серед осіб груп ризику (нездоровий спосіб життя, ризикована поведінка, наявність тяжкого соматичного або психічного розладу в особистому/сімейному анамнезі);
- здійснення психологічної реабілітації хворим соматичного і психічного профілю із застосуванням спеціальних методик;
- надання психологічної допомоги пацієнтам та їх родичам, неспроможним справитися з несприятливими умовами, що склалися в їхньому житті;
- активне поширення медичних знань серед пацієнтів, членів їх родин та населення щодо психологічних основ здоров'я, мотивації здорового способу життя та психогігієни;
- керування при виконанні професійних обов'язків принципами медичної етики та деонтології, жорстко дотримуючись принципу конфіденційності у роботі з пацієнтом

2.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна «Виробнича практика з медичної психології».

Згідно з вимогами Стандарту вищої освіти України другий (магістерський) рівень вищої освіти дисципліна «Виробнича практика з медичної психології» забезпечує набуття студентами наступних *компетентностей*:

інтегральних:

ІК Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі охорони здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

загальних:

ЗК 1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 2. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

ЗК 3. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії.

ЗК 4. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 5. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 6. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 7. Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК 8. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

ЗК 9. Прийняття та фахова робота з культурально-ментальним розмаїттям.

ЗК 10. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ЗК 11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК 12. Здатність до прийняття фахового рішення.

ЗК 13. Розвиток фахової інтуїції, передбачення та прогнозування.

ЗК 14. Особистісна прихильність до фаху, мотивація на досягнення у фаховій діяльності.

ЗК 15. Саморегуляція та управління власним функціональним станом, високі компенсаторні можливості та психологічна і психічна відновлюваність.

ЗК 16. Потреба в підтримці стійкої дієвої схильності та здатність до багаторівневої адекватної рефлексії.

спеціальних (фахових, предметних):

ФК1. Здатність до професійного мислення на підставі аналізу та синтезу феноменів, симптомів та синдромів різних видів патології та вад розвитку.

ФК 2. Здатність до узагальнення інформації щодо суб'єктивних і об'єктивних проявів психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів та захворювань.

ФК 3. Здатність встановити психологічний контакт з пацієнтом.

ФК 4. Здатність до осмислення і формулювання повного функціонального діагнозу в т.ч. реєстр-синдрому з урахуванням оцінки фізичного й психічного розвитку та диференційної діагностики.

ФК 5. Збір інформації про пацієнта, вибір оптимальних методів та проведення клінічної/психологічної діагностики пацієнта для встановлення клінічного/пато психологічного (феноменологічного, реєстр-синдром) та скринінг – субклінічного діагнозу та інтерпретація результатів.

ФК 6. Оцінювання результатів функціональних методів діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень.

ФК 7. Оцінка необхідності, вибір об'єму, оптимальних методів для здійснення та психологічного впливу з метою відновлення стану здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.

ФК 8. Здатність до опанування і практичного використання методів психологічного та психотерапевтичного впливу.

ФК 10. Надання екстреної психологічної допомоги при психоемоційному стресі, життєвих кризах, суїцидальних намірах: розпізнавання випадків, що потребують невідкладної психологічної допомоги і вибір тактики надання допомоги, у тому числі невідкладної допомоги.

ФК 11. Здатність враховувати вікові та гендерні особливості пацієнта при обранні засобів та методів психологічної допомоги.

ФК 12. Здатність використовувати інноваційні технології в процесі надання психологічної допомоги.

ФК 13. Визначати характер заходів психологічної допомоги шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ФК 15. Здатність проводити експертну оцінку психологічного стану особистості (медико-соціальна, військово-лікарська, психологопсихіатрична, судова, медико-педагогічна експертиза).

ФК 16. Участь у плануванні та проведенні медико-психологопрофілактичної та психоосвітньої роботи серед населення та медичних працівників (планування заходів щодо організації медикопсихологічної допомоги населенню на підставі аналізу епідеміологічних досліджень стану психічного та психосоматичного здоров'я населення; проведення бесід, лекцій, поширення інформаційних матеріалів).

ФК 17. Оцінювання впливу навколишнього середовища на стан здоров'я населення (індивідуальне, сімейне, популяційне).

ФК 18. Знання та використання на практиці деонтологічних норм роботи лікаря-психолога.

ФК 19. Знання правових підстав роботи лікаря в Україні.

ФК 20. Оформлення медичної документації.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

2.4. Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
ІК	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі охорони здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.				
Загальні компетентності					
ЗК 1	Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово	Мати досконалі знання державної мови	Вміти застосовувати знання державної мови, як усно так і письмово	Використовувати при фаховому та діловому спілкуванні та при підготовці документів державну мову.	Нести відповідальність за вільне володіння державною мовою, за розвиток професійних знань.

ЗК 2	Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання.	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності.	Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, знань та пояснень, що їх обґрунтовують до фахівців та нефахівців.	Відповідати за прийняття рішень у складних умовах
ЗК 3	Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності.	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
ЗК 4	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.	Мати глибокі знання в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.
ЗК 5	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.	Знати сучасні тенденції розвитку галузі та аналізувати їх	Вміти проводити аналіз професійної інформації, приймати обґрунтовані рішення, набувати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей.	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань.
ЗК 6	Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обґрунтовані рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації

			командної роботи		
ЗК 7	Навички міжособистісної взаємодії	Знати закони та способи міжособистісної взаємодії	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для міжособистісної взаємодії	Використовувати навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 8	Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 9	Прийняття та фахова робота з культурально-ментальним розмаїттям	Мати достатні знання у сфері мультикультурного різноманіття, знати особливості спілкування, звичаїв та традицій в основних культурах	Вміти організувати клінічне обстеження та визначити психічний стан пацієнта з урахуванням його культуральної належності	Використовувати диференційовані підходи до спілкування з пацієнтами з урахуванням культуральних особливостей	Нести відповідальність за вибір тактики спілкування з урахуванням культуральних особливостей
ЗК 10	Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).	Знати основи етики та деонтології	Вміти застосовувати етичні та деонтологічні норми і принципи у професійній діяльності	Здатність донести до пацієнтів, членів їх родин, колег свою професійну позицію	Нести відповідальність щодо виконання етичних та деонтологічних норм і принципів у професійній діяльності
ЗК 11	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.	Знати основні критерії ефективності різних видів робіт	Вміти співставляти результати діяльності з критеріями ефективності і проводити оцінку	Здатність обґрунтовувати правильність та об'єктивність власної оцінки	Нести відповідальність за правильність власної оцінки
ЗК	Здатність до	Знати тактики	Вміти	Використовувати	Нести

12	прийняття фахового рішення	та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	приймати обгрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 13	Розвиток фахової інтуїції, передбачення та прогнозування.	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обгрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 14	Особистісна прихильність до фаху, мотивація на досягнення у фаховій діяльності.	Глибоко знати власну спеціальність, професійні перспективи, можливості фахового розвитку	Бути мотивованим на досягнення фахового успіху, вживати заходи для професійного росту і розвитку	Здатність встановлювати продуктивні зв'язки з колегами для досягнення фахового успіху	Нести відповідальність за недостатній фаховий рівень
ЗК 15	Саморегуляція та управління власним функціональним станом, високі компенсаторні можливості та психологічна і психічна відновлюваність	Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації	Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату.	Нести відповідальність своєчасне використання методів саморегуляції.
ЗК 16	Потреба в підтримці стійкої дієвої схильності та здатність до	Знати психологічні закономірності формування рефлексії	Вміти аналізувати результати власної діяльності і	Здатність пояснювати значущим оточуючим мотиви і цілі	Нести відповідальність за невідповідність власних дій реальній ситуації

	багаторівневої адекватної рефлексії		перебудовувати поведінку відповідно до результатів	власної поведінки та необхідність змін	
Фахові компетентності					
ФК 1	Здатність до професійного мислення на підставі аналізу та синтезу феноменів, симптомів та синдромів різних видів патології та вад розвитку	Знати основні симптоми, синдроми, клінічну феноменологію різних форми психічних розладів	Вміти аналізувати клінічну симптоматию і синдромальні характеристики психічних розладів	Здатність до ефективної комунікації з психічно хворими для встановлення об'єктивної клінічної картини захворювання	Нести відповідальність за неправильну / несвоєчасну діагностику психічних розладів
ФК 2	Здатність до узагальнення інформації щодо суб'єктивних і об'єктивних проявів психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів та захворювань	Знати особливості розвитку патологічних станів та виникнення хвороб ґрунтуючись на підходах біопсихосоціальної взаємодії з урахуванням індивідуальності пацієнта та способах його психічного реагування та взаємодії з середовищем.	Вміти інтегрувати, узагальнити отримані результати, внаслідок проведеного повного комплексного діагностичного обстеження та виокремити провідні чинники у розвитку психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів чи патології у хворого	Здатність ефективно формувати комунікативну стратегію у професійній діяльності з метою забезпечення максимально ефективної допомоги	Нести відповідальність за результати діяльності при діагностиці та надання фахової медико-психологічної допомоги
ФК 3	Здатність встановити психологічний контакт з пацієнтом	Знати особливості психічних реакцій та поведінки пацієнта в різних професійних ситуаціях та основні комунікативні стратегії спілкування	Вміти спілкуватися з пацієнтом з урахуванням його актуального психічного стану та індивідуально-психологічних особливостей особистості	Формувати та донести до пацієнта та фахівців власні висновки щодо принципів та характеру його стану та необхідними об'єму допомоги, враховуючи особливості менталітету пацієнта	Нести відповідальність за власний психологічний стан та поведінку при спілкуванні з пацієнтами та ступінь психологічного контакту, враховуючи їх вік та особливості менталітету

				(соціально, релігійно обумовлені перестороги)	
ФК 4	Здатність до осмислення і формулювання повного функціонального діагнозу в т.ч. реєстр-синдрому з урахуванням оцінки фізичного й психічного розвитку та диференційної діагностики.	Мати спеціалізовані знання ключових характеристик реєстр-синдромів для комплексної оцінки стану пацієнта і формування повного функціонального діагнозу з відображенням рівня адаптації та пристосувальних можливостей пацієнта	На основі багаторівневого комплексного обстеження хворого вміти формулювати повний функціональний діагноз з обґрунтуванням кожної його складової	Надавати вичерпну та ґрунтовну інформацію пацієнту та, за його бажання, родичам стосовно повного функціонального діагнозу та особливостей лікування та забезпечення подальшої реабілітації та відновлення і інтеграції в суспільство	Нести відповідальність за встановлення реєстр-синдрому та формулювання складових функціонального діагнозу
ФК 5	Збір інформації про пацієнта, вибір оптимальних методів та проведення клінічної/психологічної діагностики пацієнта для встановлення клінічного/пато психологічного (феноменологічного, реєстр-синдром) та скринінг – субклінічного діагнозу та інтерпретація результатів.	Мати спеціалізовані знання щодо специфіки проведення первинного інтерв'ю, бесіди, психодіагностики. Знати реєстр-синдром	Вміти виставляти патопсихологічний діагноз: реєстр-синдром, тип організації особистості, ВКХ.	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір тактики спілкування з урахуванням культуральних особливостей
ФК 6	Оцінювання результатів функціональних методів діагностики, психометрич	Знати нормативні показники функціональних методів діагностики,	Вміти оцінювати результати проведених функціональних методів	Здатність пояснювати результати параклінічних методів дослідження	Нести відповідальність за правильне трактування результатів функціональних

	них та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень.	психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень.	діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень.		методів діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень та їх розуміння пацієнтом
ФК 7	Оцінка необхідності, вибір об'єму, оптимальних методів для здійснення медичного та психологічного впливу з метою відновлення стану здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.	Знати сучасні методи психологічного впливу, їх роль у системі відновлення психічного здоров'я і профілактики психічних розладів.	Вміти визначати метод і об'єм його застосування для відновлення психічного здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.	Здатність правильно пояснити суть методики та необхідність її застосування в кожному випадку лікування чи профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.	Брати на себе відповідальність за вибір методу та об'єму психологічного впливу, що застосовується з метою відновлення стану здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.
ФК 8	Здатність до опанування і практичного використання методів психологічного та психотерапевтичного впливу.	Знати основні методи психологічного та психотерапевтичного впливу	Вміти використовувати основні методи психологічного та психотерапевтичного впливу	Вміти використовувати комунікативні навички при застосуванні основних методів психологічного та психотерапевтичного впливу	Нести відповідальність за результат проведених психологічного та психотерапевтичного впливів
ФК 10	Надання екстреної психологічної допомоги при психоемоційному стресі, життєвих кризах, суїцидальних намірах: розпізнавання випадків, що потребують	Знати основні випадки при яких необхідне надання екстреної психологічної допомоги. Знати основні тактики надання екстреної психологічної	Вміти вибирати правильну тактику та надавати невідкладну психологічну допомогу при психоемоційному стресі, життєвих кризах, суїцидальних	Оволодіти навичками комунікації в кризових ситуаціях.	Нести відповідальність за вибір тактики надання екстреної психологічної допомоги та за результати відповідної допомоги.

	невідкладної психологічної допомоги і вибір тактики надання допомоги, у тому числі невідкладної допомоги.	допомоги.	намірах.		
ФК 11	Здатність враховувати вікові та гендерні особливості пацієнта при обранні засобів та методів психологічної допомоги	Мати спеціалізовані знання про людину, гендерні та вікові особливості перебігу психічних процесів та особливостей особистості.	Вміти підбирати методи та виконувати психодіагностичне обстеження з урахуванням віку, статі, наявних системо-ціннісних орієнтирів культури та медико-психологічних знань того суспільства, членом якого пацієнт являється.	Обґрунтовано формувати та донести до пацієнта, фахівців висновки щодо необхідності проведення медико-психологічного дослідження з урахуванням віку, статі, наявних системо-ціннісних орієнтирів культури та медико-психологічних знань того суспільства, членом якого пацієнт являється.	Нести відповідальність за якість виконання психодіагностичного дослідження з урахуванням віку, статі, наявних системо-ціннісних орієнтирів культури та медико-психологічних знань того суспільства, членом якого пацієнт являється
ФК 12	Здатність використовувати інноваційні технології в процесі надання психологічної допомоги.	Мати глибокі знання в галузі інформаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності в процесі надання психологічної допомоги.	Вміти використовувати інформаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Використовувати інформаційні технології у професійній діяльності.	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.
ФК 13	Визначати характер заходів психологічної допомоги шляхом прийняття обґрунтованого	Знати актуальні алгоритми та стандартні схеми психологічної допомоги	Вміти застосовувати діючі алгоритми та стандартні схеми психологічної допомоги	Здатність до пояснення хворим та їх родичам діючих алгоритмів та схем психологічної допомоги	Нести відповідальність за неправильне застосування алгоритмів та схем психологічної допомоги

	рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами				
ФК 15	Здатність проводити експертну оцінку психологічного стану особистості (медико-соціальна, військово-лікарська, психологопсихіатрична, судова, медико-педагогічна експертиза)	Знати основні критерії експертної оцінки психологічного стану особистості	Вміти проводити експертну оцінку психологічного стану особистості (медико-соціальна, військово-лікарська, психологопсихіатрична, судова, медико-педагогічна експертиза)	Здатність застосовувати комунікативні навички при проведенні експертної оцінки психологічного стану особистості	Нести відповідальність за неправильне проведення експертної оцінки психологічного стану особистості
ФК 16	Участь у плануванні та проведенні медико-психологопрофілактичної та психоосвітньої роботи серед населення та медичних працівників (планування заходів щодо організації медикопсихологічної допомоги населенню на підставі аналізу епідеміологічних досліджень стану психічного та психосоматичного здоров'я населення; проведення бесід, лекцій, поширення інформаційних	Знати дані епідеміологічних досліджень стану психічного та психосоматичного здоров'я населення	Вміти проводити бесіди, лекції, поширювати інформаційні матеріали при проведенні медико-психологопрофілактичної та психоосвітньої роботи серед населення	Здатність обирати правильний стиль спілкування та використовувати комунікативні навички при проведенні бесід та лекцій	Нести відповідальність за неправильне планування та проведення медико-психологопрофілактичної та психоосвітньої роботи серед населення та медичних працівників

	матеріалів)				
ФК 17	Оцінювання впливу навколишнього середовища на стан здоров'я населення (індивідуальне, сімейне, популяційне).	Знати методи оцінки здоров'я населення; фактори навколишнього середовища, які негативно впливають на здоров'я населення; заходи профілактики негативного впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення. Знати соціально-економічні та біологічні детермінанти, які впливають на здоров'я населення; види та методи профілактики для попередження негативного впливу соціально-економічних факторів на здоров'я населення та його окремих груп. Знати принципи формування груп ризику, території ризику, часу та факторів ризику.	Вміти оцінити стан здоров'я населення, стан навколишнього середовища та негативні фактори впливу на здоров'я. Вміти оцінювати зв'язок та вплив соціально-економічних та біологічних чинників на здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції здоров'я. Вміти планувати профілактичні заходи для попередження негативного впливу соціально-економічних факторів на здоров'я населення та його окремих груп	Формувати висновки щодо стану здоров'я населення, на підставі даних про зв'язок з факторами навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант та вносити пропозиції відповідним органам та установам щодо проведення профілактичних заходів. Взаємодіяти з фахівцями санітарно-гігієнічного профілю та керівниками підприємств, установ та відповідних відомств з питань охорони природи, навколишнього середовища	Нести відповідальність за своєчасні висновки щодо стану здоров'я населення на підставі даних негативного впливу факторів навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант, за своєчасне внесення пропозицій щодо проведення відповідних профілактичних заходів.
ФК	Знання та	Мати	Проводити	Формувати та	Нести

18	використання на практиці деонтологічних норм роботи лікаря-психолога.	спеціалізовані знання про етику та деонтологію в роботі лікаря-психолога	психоконсультаивну та психокорекційну роботу з урахуванням етико-деонтологічних норм	донести до пацієнта, фахівців висновки, щодо результатів своєї роботи з урахуванням етико-деонтологічних норм.	відповідальність за результати прийнятих рішень
ФК 19	Знання правових підстав роботи лікаря в Україні.	Знати зміст та суть нормативно-правових документів, що регулюють роботу лікаря	Вміти керуватися нормативно-правовими документами в партичній діяльності	Отримувати необхідну інформацію з визначених джерел щодо правових основ медико-психологічної допомоги	Нести відповідальність за обгрунтованість рішень щодо застосування тих чи інших технологій в медико-психологічної допомоги
ФК 20	Оформлення медичної документації.	Знати систему офіційного документообігу в професійній роботі лікаря, включаючи сучасні комп'ютерні інформаційні технології	Вміти визначати джерело та місце знаходження потрібної інформації в залежності від її типу; вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків на підставі її аналізу

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПРН 1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН 2. Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки. Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи. Організувати роботу медичного персоналу в команді, підрозділі, закладі. Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації.

ПРН 3. Мати достатні знання державної мови та базові знання іноземної мови. Вміти застосовувати знання державної мови, як усно так і письмово, вміти спілкуватись іноземною мовою. Використовувати при фаховому та діловому спілкуванні та при підготовці документів державну мову. Використовувати іноземну мову у професійній діяльності. Нести відповідальність за вільне володіння державною мовою, за розвиток професійних знань.

ПРН 4. Знати основи інформаційних і комунікаційних технологій та вміти застосовувати їх у професійній діяльності

ПРН 5. Знати та застосовувати отримані теоретичні знання та практичні навички в професійній діяльності.

ПРН 6. Знати свої професійні обов'язки, вміти визначити мету та завдання при їх виконанні, нести відповідальність за якісне виконання поставлених завдань.

ПРН 7. Виділяти провідний клінічний симптом або синдром (за списком 1: 15, 42, 44, 47) шляхом прийняття обґрунтованого рішення. Визначати попередній клінічний/психологічний/патопсихологічний діагноз (за списком 2: 13, 14, 15, 16, 17, 18), функціональний стан, проводити диференційну діагностику.

ПРН 10. Проводити клінічну, категоріальну діагностику шляхом оцінки феноменів, симптомів та синдромів, інтерпретації результатів функціональних методів діагностики, психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних (за списком 4: засоби діагностики з медичної психології : 1,2,3,6,8) досліджень з визначенням повного функціонального діагнозу.

ПРН 11. Визначати принципи, тактику, характер лікування та медико-психологічної допомоги, призначати медикаментозне лікування.

ПРН 12. Інтерпретувати та прогнозувати вплив лікування на перебіг хвороби/розладу з метою оптимізації програм психологічної допомоги.

ПРН 13. Визначити необхідний режим праці та відпочинку, необхідну дієту при відновному лікуванні захворювань та/або розладів.

ПРН 14. Прогнозувати результати реабілітаційної допомоги за терміном і ступенем відновлення втрачених функцій організму пацієнта на психічному рівні.

ПРН 15. Спланувати та провести психоосвітню, просвітницьку та профілактичну роботу серед населення.

ПРН 16. Використовувати тактику визначення та ведення контингенту осіб, що підлягають психологічній корекції.

ПРН 17. Знати проблеми збереження навколишнього середовища та шляхи його збереження. Вміти формувати вимоги до себе та оточуючих щодо збереження навколишнього середовища. Вносити пропозиції відповідним органам та установам щодо заходів до збереження та охорони навколишнього середовища. Нести відповідальність щодо виконання заходів збереження навколишнього середовища в рамках своєї компетенції.

ПРН 18. Оцінювати вплив навколишнього середовища, соціального оточення та умов життя на стан здоров'я населення.

ПРН 19. Знати свої соціальні та громадські права та обов'язки. Формувати достатній рівень правової культури необхідний для збереження балансу взаємин між суб'єктами медичних правовідносин і дотримання прав людини в сфері охорони здоров'я. Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність.

ПРН 20. Якісно вести медичну документацію згідно вимог чинного законодавства та стандартів.

ПРН 21. Встановлювати ефективний терапевтичний альянс з пацієнтами.

ПРН 22. Дотримуватись етико-деонтологічних принципів в професійній діяльності лікаря.

ПРН 23. Вміти проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти здобувати сучасні знання. Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей, організувати індивідуальну фахову діяльність (тайм менеджмент, розподіл пріоритетів та ін).

ПРН 24. Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання. Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності.

ПРН 25. Обирати конструктивні та ефективні стратегії соціальної взаємодії.

ПРН 26. Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації. Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності. Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату. Нести відповідальність за своєчасне використання методів саморегуляції.

ПРН 28. Виконувати стандартні процедури та методики.

ПРН 29. Проводити обстеження та/або патопсихологічну діагностику з метою прогнозування результатів медико-психологічної допомоги.

ПРН 30. Розробляти та запроваджувати комбіновані медико-психологічного втручання на всіх етапах психологічного супроводу.

ПРН 31. Надавати кваліфіковану медичну, медико-психологічну допомогу, як в плановому порядку, так і в екстремальних ситуаціях.

ПРН 32. Впроваджувати інноваційні методи та засоби психологічної інтервенції.

В результаті засвоєння курсу «Виробнича практика з медичної психології» студент повинен знати:

- етіологічні та патогенетичні фактори захворювань;
- класифікацію типової клінічної картини;
- план обстеження та аналіз даних лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу захворювань;
- принципи лікування, реабілітації та профілактики захворювань;
- алгоритм постановки діагнозу;
- алгоритм надання екстреної допомоги при основних невідкладних станах;
- диференційну діагностику та алгоритм постановки попереднього діагнозу при типовому перебігу хвороб
- принципи організації надання медико-психологічної допомоги вагітним, роділлям та породіллям в Україні, Основи законодавства України з охорони здоров'я матері та дитини;
- визначення психоконсультативної та психокорекційної стратегії щодо проблем конкретного пацієнта: тривожності й страху, депресії, втрати особистісного сенсу, порушенням працездатності, самостійності, комунікативними проблемами, труднощами адаптації тощо.

вміти:

- встановлювати психологічний контакт з хворим;
- проводити психологічне дослідження і виявляти психологічні і соціальні чинники, що провокують психічний розлад;
- виявляти відхилення в психічній діяльності хворого;
- визначати необхідний обсяг психодіагностичних методик для проведення різних видів медико-психологічних експертиз;
- усвідомлювати та керуватися у своїй діяльності громадянськими правами, свободами та обов'язками, підвищувати загальноосвітній і культурний рівень;
- дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності;
- проводити опитування та фізикальне обстеження пацієнтів із основними захворюваннями органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи;
- удосконалювати навички інтерпретації лабораторних і інструментальних методів дослідження у внутрішній медицині, основних дитячих хвороб, основних хірургічних хвороб в умовах стаціонару;
- удосконалювати навички обґрунтування і формулювання діагнозу при основних захворюваннях органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи, основних дитячих хвороб, основних хірургічних хвороб в умовах стаціонару;

навчитися:

- визначати, аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв'язання;
- ілюструвати прикладами закономірності та особливості функціонування та розвитку психічних явищ;
- розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань;

- пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності;
- приймати та аргументувати власні рішення щодо їх розв'язання.

3. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни.

Програма вивчення дисципліни представлена одним модулем, що є змістовим. На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 годин 3 кредити ЄКТС.

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Структура навчальної дисципліни «Виробнича практика з медичної психології»	Кількість годин			СРС	Рік навчання	Вид контролю
	Всього годин/ кредитів ECTS	Аудиторних				
		Лекції	Практичних			
	90 годин/ 3 кредити	-	60	30	6	
Модуль № 1 Змістовий модуль. Основні обов'язки та професійні дії лікаря-психолога	90 годин/ 3 кредити	-	60	30	6	ПК-диференційований залік.

Примітка: 1 кредит ECTS - 30 год.

Аудиторна навантаження – 66.7%, СРС – 33.3%.

Модуль 1.

Змістовий модуль 1. Основні обов'язки та професійні дії лікаря-психолога

Тема 1. Принципи організації медико-психологічної допомоги відповідно до основ законодавства України з охорони здоров'я.

Тема 2. Клініко-психопатологічна та клініко-феноменологічна оцінка стану здоров'я пацієнтів соматичного та психіатричного стаціонару.

Тема 3. Визначення діагностичних патопсихологічних реєстр-синдромів.

Тема 4. Повний багатовісьовий функціональний діагноз відповідно до МКХ-10 з урахуванням патопсихологічної феноменології, її нозологічної і синдромологічної специфіки, діагностичного та експертного значення.

Тема 5. Скринінгова діагностика, диференційна діагностика і тактика стаціонарного лікування афективних, невротичних та стресорних розладів.

Тема 6. Психокорекція та психотерапія пацієнтів стаціонару різного профілю за допомогою опанованих психотерапевтичних методик та прийомів з урахуванням клінічних проявів і особистості пацієнта.

Тема 7. Сучасні методи психогієни і реабілітації в роботі з пацієнтами соматичних та психіатричних, психосоматичних стаціонарів.

Тема 8. Психопрофілактика серед осіб груп ризику (нездоровий спосіб життя, ризикова поведінка, наявність важкого соматичного або психічного розладу в особистому/сімейному анамнезі).

Тема 9. Медико-психологічна допомога пацієнтам та їх родичам, неспроможним справитися з несприятливими умовами, що склалися в їхньому житті.

Тема 10. Правові, біотичні та деонтологічні особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі госпітального терапевтичного процесу в лікувально-профілактичних закладах загально-соматичної, неврологічної, психосоматичної та психіатричної практики.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	Денна форма			
	у тому числі			
	усього	Лекції	Практичні	СРС
Модуль 1				
Змістовий модуль 1				
Основні обов'язки та професійні дії лікаря-психолога				
Тема 1. Принципи організації медико-психологічної допомоги відповідно до основ законодавства України з охорони здоров'я. СРС Особливості ведення медичної документації.	8	-	6	2
Тема 2. Клініко-психопатологічна та клініко-феноменологічна оцінка стану здоров'я пацієнтів соматичного та психіатричного стаціонару. СРС Використання стандартизованих і нестандартизованих патопсихологічних методик для оцінки стану здоров'я пацієнтів соматичного та психіатричного стаціонару.	10	-	6	4
Тема 3. Визначення діагностичних патопсихологічних реєстр-синдромів. СРС Підготовка звітної документації.	10	-	6	4
Тема 4. Повний багатовісьювий функціональний діагноз відповідно до МКХ-10 з урахуванням патопсихологічної феноменології, її нозологічної і синдромологічної специфіки, діагностичного та експертного значення.	6	-	6	-
Тема 5. Скринінгова діагностика, диференційна діагностика і тактика стаціонарного лікування афективних, невротичних та стресорних розладів. СРС Патопсихологічне дослідження хворого з афективними, органічними та особистісними розладами.	10	-	6	4
Тема 6. Психокорекція та психотерапія пацієнтів стаціонару різного профілю за допомогою опанованих психотерапевтичних методик та прийомів з урахуванням клінічних проявів і особистості пацієнта. СРС Визначення мети і завдання психологічного консультування, структури та основних процедур консультативного процесу, особливостей встановлення та технік підтримання контакту, правил складання психокорекційних програм для індивідуального і групового використання.	10	-	6	4
Тема 7. Сучасні методи психогієни і реабілітації в роботі з пацієнтами соматичних та психіатричних, психосоматичних стаціонарів.	6	-	6	-
Тема 8. Психопрофілактика серед осіб груп ризику (нездоровий спосіб життя, ризикова поведінка, наявність тяжкого соматичного або психічного розладу в особистому/сімейному анамнезі). СРС Значення психологічних і психосоціальних факторів в етіології, патогенезі і патопластиці психічних і психосоматичних порушень.	10	-	6	4

Тема 9. Медико-психологічна допомога пацієнтам та їх родичам, неспроможним справитися з несприятливими умовами, що склалися в їхньому житті. СРС Обговорення змісту роботи психолога-консультанта з родичами й оточенням хворого, з медперсоналом.	8	-	6	2
Тема 10. Правові, біотичні та деонтологічні особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі госпітального терапевтичного процесу в лікувально-профілактичних закладах загально-соматичної, неврологічної, психосоматичної та психіатричної практики. СРС Етико-правові та деонтологічні аспекти роботи лікаря-психолога.	6	-	4	2
Разом за Модуль 1	84	-	58	26
ПК –диференційний залік	6	-	2	4
Усього за дисципліну	90	-	60	30
Аудиторне навантаження становить 66.7%, СРС – 33.3%.				

5. Темі лекцій

Лекції програмою не передбачені.

6. Темі практичних занять

№ п/п	Темі практичних занять	Кіл-сть год.
1.	Принципи організації медико-психологічної допомоги відповідно до основ законодавства України з охорони здоров'я.	6
2.	Клініко-психопатологічна та клініко-феноменологічна оцінка стану здоров'я пацієнтів соматичного та психіатричного стаціонару.	6
3.	Визначення діагностичних патопсихологічних реєстр-синдромів.	6
4.	Повний багатовісьовий функціональний діагноз відповідно до МКХ-10 з урахуванням патопсихологічної феноменології, її нозологічної і синдромологічної специфіки, діагностичного та експертного значення.	6
5.	Скринінгова діагностика, диференційна діагностика і тактика стаціонарного лікування афективних, невротичних та стресорних розладів.	6
6.	Психокорекція та психотерапія пацієнтів стаціонару різного профілю за допомогою опанованих психотерапевтичних методик та прийомів з урахуванням клінічних проявів і особистості пацієнта.	6
7.	Сучасні методи психогігієни і реабілітації в роботі з пацієнтами соматичних та психіатричних, психосоматичних стаціонарів.	6
8.	Психопрофілактика серед осіб груп ризику (нездоровий спосіб життя, ризикова поведінка, наявність важкого соматичного або психічного розладу в особистому/сімейному анамнезі).	6
9.	Медико-психологічна допомога пацієнтам та їх родичам, неспроможним справитися з несприятливими умовами, що склалися в їхньому житті.	6
10.	Правові, біотичні та деонтологічні особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі госпітального терапевтичного процесу в лікувально-профілактичних закладах загально-соматичної, неврологічної, психосоматичної та психіатричної практики	4
11.	ПК-диференційний залік	2
	Всього:	60

7. Темы лабораторних занятъ
Лабораторні заняття програмою не передбачені.
8. Перелік тем для самостійної роботи студентів

№ п/п	Теми	Кіл-сть год.
I	Опрацювання тем, які не входять до плану аудиторних занятъ, а саме:	26
1.	Особливості ведення медичної документації.	2
2.	Використання стандартизованих і нестандартизованих патопсихологічних методик для оцінки стану здоров'я пацієнтів соматичного та психіатричного стаціонару.	4
3.	Підготовка звітної документації.	4
4.	Патопсихологічне дослідження хворого з афективними, органічними та особистісними розладами.	4
5.	Визначення мети і завдання психологічного консультування, структури та основних процедур консультативного процесу, особливостей встановлення та технік підтримання контакту, правил складання психокорекційних програм для індивідуального і групового використання.	4
6.	Значення психологічних і психосоціальних факторів в етіології, патогенезі і патопластиці психічних і психосоматичних порушень.	4
7.	Обговорення змісту роботи психолога-консультанта з родичами й оточенням хворого, з медперсоналом.	2
8.	Етико-правові та деонтологічні аспекти роботи лікаря-психолога.	2
II	Підготовка до ПК з дисципліни.	4
	Всього:	30

9. Індивідуальні завдання

Індивідуальні завдання програмою не передбачені.

10. Самостійна робота

Самостійна робота студентів включає підготовку до практичних занятъ та опанування окремих завданъ для самостійної роботи, що мають бути освоєні студентами як вхідний рівень знанъ до проведення практичних занятъ з дисципліни «Виробнича практика з медичної психології»; удосконалення навичок психодіагностичного обстеження хворого; опанування навичками інтерпретації результатів психодіагностичних методів дослідження; участь у проведенні клінічних розборів тематичних пацієнтів; моделювання клінічних тематичних ситуацій.

11. Методи навчання

Форма навчання: денна; або у строки, встановлені законодавством в умовах ситуації, яка склалась з Covid-19, форма навчання може бути змінена на дистанційну.

Традиційні методи навчання: словесні; наочні; практичні.

Словесні: методи навчально-пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративний метод, репродуктивний метод, метод проблемного викладу, частково-пошуковий або евристичний метод, дослідницький метод, бліц-опитування, дискусії з проблемних ситуацій.

Методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності: індуктивні і дедуктивні методи навчання, методи стимулювання і мотивації навчання.

Методи контролю як методи навчання (контролю з боку викладача, самоконтролю, взаємоконтролю, самокорекції, взаємокорекції).

Наочні: демонстрація тематичного пацієнта та практичних навичок у відділеннях стаціонару та інших місцях проходження практики, демонстрація медичних карт стаціонарних хворих.

Практичні: збір анамнезу, фізикальне обстеження хворого, оцінка результатів клінічних та психодіагностичних обстежень, складання плану обстеження хворих та плану лікування; планування психодіагностичного дослідження, визначення його мети та завдання, розробка плану психокорекційної роботи відповідно до поставленої мети та специфіки цільової групи; вміння аналізувати та оцінювати її результати.

Видами навчальної діяльності здобувачів освіти згідно до навчального плану є:

- практичні заняття
- самостійна робота студентів

Практичні заняття за методикою їх організації є клінічними, адже на практичних заняттях передбачається:

- обстеження та доповідь тематичного хворого;
- виконання практичних навичок;
- розв'язання ситуаційних задач;
- розгляд тестових завдань;
- аналіз результатів лабораторних, інструментальних та психодіагностичних обстежень;
- проведення психодіагностичної та психокорекційної роботи з пацієнтами.

12. Методи контролю та критерії оцінювання

Поточний контроль здійснюється на кожному з практичних занять керівниками виробничої практики від профільної кафедри. Поточний контроль здійснюється відповідно до конкретних цілей змістовного модуля. Одним із видів діяльності студента та його контролю з боку керівника практики є ведення «Щоденника виробничої практики», який заповнюється студентом після кожного дня проходження практики та підписується керівниками виробничої практики від бази та від університету. Після закінчення змістового модуля студент заповнює «Зведений цифровий звіт» про виконану роботу.

Для контролю рекомендується застосовувати такі засоби визначення рівня підготовки студентів: тестові завдання (для контролю теоретичної підготовки студента), розв'язування ситуаційних завдань (для оцінки уміння застосовувати теоретичні знання у конкретних ситуаціях), виконання практичних навичок. Поточний контроль проводиться також шляхом усного опитування й аналізу участі студента у загальній дискусії під час практичних занять.

Знання студента з теми оцінюють традиційною оцінкою (5-ти бальна система) згідно «Положень про організацію навчального процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова».

Підсумковий контроль - диференційний залік.

Підсумковий контроль засвоєння практичного матеріалу з дисципліни «Виробнича практика з медичної психології» проводиться на останньому занятті у вигляді диференційованого заліку. Диференційований залік полягає в оцінюванні засвоєння студентом навчального матеріалу з дисципліни на підставі усної/письмової відповіді (на контрольні питання, тестові питання; розв'язувані ситуаційних задач,) та виконання практичних навичок і ранжується в одну оцінку за виробничу лікарську практику з медичної психології в останній день практики після її завершення. Контроль модуля проводиться викладачами профільних кафедр у присутності керівника виробничої практики від бази практики (керівник з профільної кафедри медичної психології та психіатрії).

Критерії оцінювання засвоєння теоретичних знань та виконання практичних навичок під час поточного та підсумкового контролю

Оцінювання усної/письмової відповіді під час поточного контролю.

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який глибоко і всебічно засвоїв теоретичний матеріал, грамотно і логічно його викладає. Він може вільно оперувати професійною термінологією, чітко відповідає на нестандартні питання за темою заняття, уміє пов'язати матеріал даної теми з вивченими раніше розділами, що свідчить про опанування рекомендованої літератури

та здатність аналізувати вивчений матеріал, а також чітко демонструє значення засвоєних теоретичних знань. Дає повні, розгорнуті відповіді на додаткові запитання викладача.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який знає і добре володіє теоретичним матеріалом, грамотно його викладає, не допускає неточностей при відповіді, уміє розкрити тему з позицій її значення та практичного застосування, але при цьому відповіді не виходять за межі підручника, методичних рекомендацій. Відповідає на додаткові запитання викладача.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який знає базові поняття та визначення з вивченої теми, але допускає значні неточності або має труднощі при формулюванні відповіді, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не знає теоретичних основ теми, допускає грубі помилки при відповіді, не розуміє базових понять та визначень, не може пояснити значення теоретичного матеріалу для практичної діяльності.

Оцінювання виконання практичних навичок під час поточного контролю

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який, знає хід та послідовність самостійної навчально-дослідницької роботи для виконання практичного завдання, демонструє правильне виконання необхідних практичних навичок, та вірно з чіткими формулюваннями узагальнень та висновків, застосовує в практичній діяльності.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який допускає неточності при виконанні навчально-дослідної роботи, але здатний самостійно виявити допущені помилки та може продемонструвати виконання практичної навички в цілому.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який знає основи практичного завдання, але зазнає труднощів при виконанні практичної навички, або вправи, не може продемонструвати повну правильну послідовність практичних навичок, не може трактувати в повному обсязі результати проведених досліджень.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не може продемонструвати виконання практичної навички, зазнає значних труднощів при виконанні вправи, порушує порядок виконання практичної роботи.

Оцінювання ситуаційних задач під час поточного та підсумкового контролю

Оцінку «відмінно» отримує студент, який грамотно та в логічній послідовності дає відповіді на завдання до ситуаційної задачі, тобто правильно формулює діагноз, визначає тактику ведення пацієнта і призначає лікування, правильно і клінічно обґрунтовано інтерпретує результати психодіагностичних методів дослідження і робить правильне клінічне заключення.

Оцінку «добре» отримує студент, який добре володіє теоретичним матеріалом та в логічній послідовності надає відповіді на питання до ситуаційної задачі, але допускає неточності, які швидко виправляє при уточнюючих питаннях викладача при формулюванні діагнозу, визначенні тактики ведення пацієнта і призначає лікування з незначними помилками, які несуттєво могли б вплинути на стан пацієнта, з незначними неточностями у клінічній інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних методів дослідження і робить правильне клінічне заключення.

Оцінку «задовільно» отримує студент, який знає основний матеріал, але при відповідях на питання до ситуаційної задачі допускає значні неточності або має труднощі при формулюванні діагнозу, визначенні тактики ведення пацієнта, призначення лікування може суттєво вплинути на стан пацієнта, при інтерпретації лабораторних та інструментальних методів дослідження робить суттєві помилки у клінічному заключенні, які можуть вплинути на визначення подальшої тактики ведення пацієнта та призвести до погіршення стану.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не знає відповіді на одне з питань до ситуаційної задачі, не може зробити клінічне заключення при інтерпретації лабораторних та інструментальних методів дослідження, не володіє базовими знаннями та визначеннями, не знає відповіді на уточнюючі питання викладача.

Оцінювання виконання тестових завдань під час поточного контролю

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який при проведенні тестового контролю допускається не більше 10% неправильних відповідей (обсяг правильних відповідей 90-100%).

Оцінка «добре» виставляється студенту, який під час тестового контролю допускає не більше 20% помилок (обсяг правильних відповідей 80-89 %).

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який робить помилки не більш, ніж в 40% тестових завдань (обсяг правильних відповідей 60,5-79%).

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який при тестовому опитуванні правильно розв'язує менше 60% тестових завдань.

Оцінювання усної відповіді під час підсумкового контролю

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який глибоко і всебічно засвоїв програмний матеріал, грамотно і логічно його викладає. Він може вільно оперувати професійною термінологією, чітко відповідає на нестандартні питання за темою заняття, уміє пов'язати матеріал даної теми з вивченими раніше розділами, що свідчить про опанування рекомендованої літератури та здатність аналізувати вивчений матеріал, а також чітко демонструє значення засвоєних теоретичних знань. Дас повні, розгорнуті відповіді на додаткові запитання викладача.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який знає і добре володіє теоретичним матеріалом, грамотно його викладає, не допускає неточностей при відповіді, уміє розкрити тему з позицій її значення та практичного застосування, але при цьому відповіді не виходять за межі підручника, методичних рекомендацій. Відповідає на додаткові запитання викладача, володіє необхідними навичками і технікою їх виконання.

Оцінка «задовільно» який знає основний матеріал, але не знає його деталей, допускає неточності, недостатньо правильне формування, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки в його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Оцінювання виконання практичних навичок під час підсумкового контролю

Оцінку «відмінно» отримує студент, який знає хід та послідовність самостійного виконання маніпуляцій під час виконання практичного завдання, демонструє правильне виконання необхідних практичних навичок та вірно з чітким формулюванням узагальнень та висновків, робить клінічне заключення, володіє необхідними навичками і технікою їх виконання.

Оцінку «добре» отримує студент, який допускає неточності при виконанні маніпуляції, але здатний самостійно виявити допущені помилки та може демонструвати виконання практичної навички в цілому і робить узагальнюючі висновки з незначними помилками, які несуттєво впливають на клінічне заключення.

Оцінку «задовільно» отримує студент, який знає основний матеріал, але не знає його деталей, допускає неточності, недостатньо правильне формування, порушує послідовність у виконанні маніпуляцій і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок. Допущенні неточності можуть суттєво вплинути на клінічне заключення.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не може демонструвати виконання практичної навички, зазнає труднощі при виконанні маніпуляцій, порушує порядок виконання і не може зробити клінічне заключення.

Оцінювання самостійної роботи студента

Самостійна робота студента оцінюється під час поточного контролю дисципліни. Оцінювання проводиться відповідно до завдань та кількості проведених маніпуляцій за традиційною оцінкою.

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який володіє клінічним мисленням та глибоко і всебічно розкриває проблему, логічно викладає основні питання, наводить приклади із сучасних медичних інформативних джерел. Він уміє пов'язати матеріал даної теми з вивченими раніше

розділами, що свідчить здатність аналізувати вивчений матеріал. Виконав максимальну кількість маніпуляцій, які були винесені у завдання до самостійної роботи.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який знає і добре володіє теоретичним матеріалом, грамотно розкриває основні питання теми та їх медичне значення, але при цьому не виходить за межі підручника, методичних рекомендацій. Виконав більше мінімальної кількості маніпуляцій, які були винесені у завданнях до самостійної роботи, однак не досягнув максимального числа виконаних маніпуляцій.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який розкриває базові поняття та визначення з рекомендованої теми, але не розкриває її повністю, не розуміє медичних аспектів теми, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою. Виконав мінімальну кількість маніпуляцій, які були винесені у завдання до самостійної роботи.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не може демонструвати виконання практичної навички, зазнає труднощі при виконанні маніпуляції, порушує порядок виконання і не може зробити клінічне заключення, не розуміє медичних аспектів теми, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою. Виконав менше мінімальної кількості маніпуляцій, які були винесені у завдання до самостійної роботи.

Перелік питань для підсумкового контролю – диференційованого заліку з дисципліни:

1. Принципи організації медико-психологічної допомоги в Україні.
2. Закон України «Про психіатричну допомогу».
3. Наказ МОЗ України «Про затвердження Порядку застосування методів психологічного і психотерапевтичного впливу».
4. Особливості ведення медичної документації.
5. Психологічне консультування як особлива форма психологічної допомоги.
6. Етичні принципи роботи психолога-консультанта.
7. Особистісно-орієнтоване консультування.
8. Гештальт-консультування.
9. Психоаналітичні техніки в консультуванні.
10. Поведінкове консультування.
11. Когнітивне консультування.
12. Мета і завдання психологічного консультування.
13. Структура та основні елементи консультативного процесу.
14. Проблема вибору консультативної тактики і критерії оцінки ефективності консультативної допомоги.
15. Психогігієна, самопомога, супервізорство в роботі психолога-консультанта.
16. Консультативний контакт як особливий тип взаємодії.
17. Терапевтичний клімат як передумова встановлення консультативного контакту; фізичні та емоційні компоненти терапевтичного клімату.
18. Психологічний захист, види і роль у консультативному процесі.
19. Поняття опору в консультативній взаємодії, робота з опором.
20. Проблема переносу і контрпереносу в психологічному консультуванні.
21. Процес психологічного консультування.
22. Визначення та оцінка проблеми пацієнта.
23. Вибір тактики, планування консультативного процесу.
24. Особливості завершення консультативного контакту.
25. Процедури і техніки консультування.
26. Методи психодіагностики в консультуванні.
27. Структура патопсихологічного дослідження.
28. Патопсихологічне дослідження хворого з афективними розладами.
29. Патопсихологічне дослідження хворого з органічними розладами.
30. Патопсихологічне дослідження хворого з особистісними розладами.

31. 40. Патопсихологічне дослідження хворого з психогенними розладами.
32. Сім'я у психологічному консультуванні.
33. Дослідження і консультування клієнтів з соматичними і психосоматичними розладами; моделі взаємодії "лікар — пацієнт (клієнт) — консультант".
34. Дослідження і консультування вагітних жінок, породіль, жінок після переривання вагітності.
35. Дослідження і консультування пацієнтів з сексуальними проблемами.
36. Дослідження і консультування хворих на алкоголізм і наркоманію.
37. Дослідження і консультування тривожних і фобічних пацієнтів.
38. Дослідження і консультування ворожо налаштованих та агресивних клієнтів.
39. Дослідження і консультування клієнтів з депресією та суїциадними намірами.
40. Дослідження і консультування інвалідів, невиліковних хворих і вмираючих.
41. Особливості проведення консультативної роботи в соматичній клініці.
42. Дослідження і консультування перед оперативним втручанням і після нього.
43. Консультування родичів хворого.
44. Оцінка ефективності психокорекційних заходів.
45. Психопрофілактика серед осіб груп ризику (нездоровий спосіб життя, ризикова поведінка, наявність тяжкого соматичного або психічного розладу в особистому/сімейному анамнезі).

Перелік вмінь та практичних навичок до диференційованого заліку
Змістовий модуль «Основні обов'язки та професійні дії лікаря-психолога»

№ з/п	Вміння та практичні навички	Оцінка в балах
1.	Планування й організації патопсихологічних досліджень на основі нормативної бази професійної діяльності лікаря-психолога, а саме відповідно до основ законодавства України з охорони здоров'я, зокрема, Закону України «Про психіатричну допомогу» та Наказу МОЗ України «Про затвердження Порядку застосування методів психологічного і психотерапевтичного впливу».	6
2.	Проведення клініко-психологічного інтерв'ю відповідно до психосоматичного та психологічного стану здоров'я пацієнта (психологічна бесіда, збір психологічного анамнезу, мотивоване інтерв'ю).	6
3.	Визначення психологічних і психосоціальних факторів в етіології, патогенезі і патопластиці психічних і психосоматичних порушень з використанням основних концепцій психосоматичних розладів.	6
4.	Скринінгова діагностика, диференційна діагностика (медико-психологічна, клінічна).	6
5.	Тактика стаціонарного лікування психічних розладів з використанням сучасних валідних методик.	6
6.	Клініко-психопатологічна та клініко-феноменологічна оцінка стану здоров'я пацієнтів соматичного та психіатричного стаціонару, з використанням стандартизованих і нестандартизованих патопсихологічних методик та визначенням діагностичних патопсихологічних реєстр-синдромів.	6
7.	Повний багатовісьовий функціональний діагноз відповідно до МКХ-10 з урахуванням патопсихологічної феноменології, її нозологічної і синдромологічної специфіки, діагностичного та експертного значення; використання всіх необхідних класів МКХ-10.	6
8.	Діагностика та надання невідкладної допомоги при саморуйнівній поведінці та психомоторному збудженні різної нозологічної приналежності.	6

9.	Психокорекція та психотерапія пацієнтів стаціонару різного профілю за допомогою опанованих психотерапевтичних методик та прийомів з урахуванням клінічних проявів і особистості пацієнта; сучасні методи психогігієни і реабілітації в роботі з пацієнтами соматичних та психіатричних, психосоматичних стаціонарів.	6
10.	Психологічний супровід лікувального процесу в стаціонарах загально-соматичної, неврологічної та психіатричної практики. Медико-психологічна допомога пацієнтам та їх родичам, неспроможним справитися з несприятливими умовами, що склалися в їхньому житті. Етико-правові та деонтологічні аспекти роботи лікаря-психолога.	6
	Всього	60

13. Форма підсумкового контролю успішності навчання

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни проводиться у вигляді диференційованого заліку останній день практики після її завершення. Контроль модуля проводиться викладачами профільних кафедр у присутності керівника виробничої практики від бази практики. До нього допускаються студенти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, та набрали кількість балів не менше за мінімальну (72 бали), не мають невідпрацьованих занять. Форма проведення диференційованого заліку є стандартизованою і включає контроль теоретичної підготовки - усна відповідь та оцінку практичних вмінь і навиків.

14. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти

Нарахування балів за дисципліну «Виробнича практика з медичної психології» проводять згідно чинного положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І. Пирогова. Складовими оцінки за дисципліну є конвертоване у бали середнє арифметичне поточної успішності за універсальною 120-бальною шкалою (від 72 до 120 балів) та бали за підсумковий контроль (від 50 до 80 балів), що виставляється при оцінюванні знань студента відповідно до переліку питань, визначеного програмою курсу.

Підсумковий контроль здійснюється після завершення вивчення всіх тем дисципліни на останньому контрольному занятті.

До підсумкового контролю допускаються студенти, які виконали програму виробничої практики, мають належно оформлені звітні документи (Щоденник і Зведений цифровий звіт за кожний змістовий модуль) та отримали за поточну діяльність мінімальну кількість балів – 72.

Підсумковий контроль передбачає оцінку вмінь і практичних навичок (з переліку, наведеного в розділі 12) і вирішення двох ситуаційних завдань.

Максимальна кількість балів, яку може отримати студент під час підсумкового модульного контролю з виробничої практики з медичної психології – 80, при цьому:

- практичні навички – 60 балів.

Кількість балів за засвоєння практичних вмінь та навичок наведено в розділі 12.

- ситуаційні завдання/відповідь на теоретичні питання – 20 балів.

Всього – 80 балів.

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо студент набрав не менше 50 балів.

Ситуаційні завдання повинні бути підготовлені керівниками практики від університету заздалегідь із бази ситуаційних завдань, які використовуються на профільних кафедрах при поточному навчанні студентів. Замість ситуаційних завдань можуть використовуватись інші форми тестового контролю, письмова або усна відповідь на теоретичні питання..

Бали за підсумковий контроль відповідають шкалі оцінок:

Оцінка	Бали
5	80 - 71
4	70 - 61
3	60 - 50

Бали за поточну успішність, підсумковий контроль та традиційну оцінку викладачі вносять у відомість деканату. Отримані бали (сума балів поточної успішності та підсумкового контролю) відповідають фіксованій шкалі оцінок:

оцінка «5» - 180-200 балів
 оцінка «4» - 160-179 балів
 оцінка «3» - 122-159 бали.

Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач освіти після засвоєння дисципліни – 200 балів. Мінімальна кількість балів становить 122 бали.

Бали за підсумковий контроль та поточну успішність студентів деканат вносить у програму Контингент і ранжує їх. Ранжування проводять на підставі отриманих балів за дисципліну згідно національної шкали та шкали ЄКТС (Положення про організацію освітнього процесу).

Поточна успішність за весь курс вираховується як середнє арифметичне всіх поточних оцінок з наступним перерахуванням у рейтингові бали

Інструкція оцінювання іспитів та диференційованих заліків згідно рішення Вченої Ради Вінницького національного медичного університету ім. М.І.Пирогова від 27.09.2012 р. (в основних положеннях з організації навчального процесу).

Кількість балів з дисципліни, яка нарахована студентам, конвертується у шкалу ECTS таким чином:

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
170-179,99	B	добре	
160-169,99	C		
141-159,99	D	задовільно	
122-140,99	E	задовільно	
0-121,99	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

15. Методичне забезпечення

1. Матеріали для методичного забезпечення основного етапу заняття: медичні карти стаціонарного хворого, набори психодіагностичних методів дослідження, тестові завдання, ситуаційні задачі, список практичних навичок.
2. Матеріали для заключного етапу заняття: питання до диференційованого заліку, клінічні ситуаційні задачі, перелік практичних навичок.

3. Матеріали для методичного забезпечення самопідготовки студентів: накази МОЗ України; навчально-методичні посібники та підручники відповідно до списку рекомендованої літератури.

16. Рекомендована література для вивчення дисципліни

Основна:

1. Н.Г. Пшук, Л.В. Стукан, Н.П. Кирилюк. Навчально-методичний посібник «Психологічне консультування та психокорекція», Вінниця.: ТОВ «Вінницька міська друкарня», 2018- 514 с.
2. Митник, О. Я. Психологічне консультування : навч. – метод. посібник / О. Я. Митник, І. В. Томаржевська. – К. : Видавничий дім “Слово”, 2016. – 128 с.
3. Максименко, С.Д. Практикум із групової психокорекції : підручник / С. Д. Максименко, О. О. Прокоф'єва, Я. В. Цехмістер, О. В. Кочкурова. – К. : Вид.дім “Слово”, 2015. – 752 с.
4. Панок В.Г. Психологічне консультування: теорія та практика: навч.-метод. посібник / В.Г.Панок, І.М.Зварич, Я.В.Чаплак, О.М.Чернописький. - Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2011. - 272.
5. Терлецька, Л.Г. Тілесно-орієнтований тренінг : навч. посібник / Л. Г. Терлецька. – Вид. 2-ге. – К. : Видавничий дім “Слово”, 2017. – 104 с.
6. Самошкіна Л. М. Основи психологічного консультування: навчальний посібник / за ред. чл.-кор. АПН України, проф. Е. Л. Носенко. – Д.: Вид-во ДНУ, 2011. – 332 с.

Допоміжна:

1. Кашапов М.М. Психологическое консультирование. Учебник и практикум для академического бакалавриата. Издательство «ЮРАЙТ», 2016г.- 157с.
2. Хухлаева О.В. Психологическое консультирование и психологическая коррекция. Учебник и практикум для академического бакалавриата. Издательство «ЮРАЙТ», 2016г. – 423с.
3. О.О. Андронникова. Основы психологического консультирования [Учебное пособие.] Издательство «ИНФРА-М», 2018г.- 424с.
4. О.О. Андронникова: Специальные проблемы психологического консультирования [Учебное пособие]. Издательство «ИНФРА-М», 2018г.- 352с.
5. Р.С. Немов. Психологическое консультирование. Учебник для академического бакалавриата. Издательство «ЮРАЙТ», 2016г. – 440с.
6. Даниил Райгородский: Психологическое консультирование. Практическое руководство. Издательство «Бахрах-М», 2020 г. – 442с.
7. Бурлачук Л. Ф., Кочарян А. С., Жидко М. Е. Психотерапия. Учебник для ВУЗов. 2014-608с.
8. Глэддинг С. Психологическое консультирование. 4-е изд. – СПб.: Питер, 2012. – 736с: ил. – (Серия «Мастера психологии»)
9. Нэнси Мак-Вильямс. Психоаналитическая диагностика: Понимание структуры личности в клиническом процессе. «Клас» 2015 – 592 с.
10. Внутрішні хвороби. Диференціальний діагноз і лікування хворих / Є.О. Воробйов, М. А. Дудченко, В. М. Ждан, Г. В. Вовченко. – Укр. мед. стомат. академія — Полтава: Дивосвіт, 2004. — 362 с.
11. Сучасні класифікації та принципи формулювання діагнозів у клініці внутрішніх хвороб: навч. посіб. / О.О. Абрагамович, Є.С. Абрагамович, У.О. Абрагамович, О.В. Бродик, І.О. Винник-Жураєва. – Львів. нац. мед. ун-т ім. Д.Галицького, Львів, обл. благод. фонд "Надії нації". — Л.: ПП "Кварт", 2005. — 322с
12. Артеріальні гіпертензії в сучасній клінічній практиці: Навч. посіб. / О.І. Дядик, А.Е. Багрій, В.Б. Гнилицька, А.Л. Христуленко, О.І. Карпенко Центр, метод. каб. з вищ. мед. освіти МОЗ України, Донец. держ. мед. ун-т ім. М.Горького. — Донецьк: Вебер, 2006. — 124 с. *
13. Сучасні класифікації та стандарти лікування розповсюджених захворювань внутрішніх органів: довід.-посіб. / Ред.: Ю.М. Мостовий; Вінницький нац. мед. ун-т ім. М.І.Пирогова. — 9-е вид., доповн. і переробл. — Вінниця: ДП "ДКФ", 2007. — 479 с.
14. Алгоритми діагностики і лікування невідкладних станів у терапевтичній практиці / Є.М. Стародуб, О.Є. Самогальська, Б.І. Рудик, Ф.А. Зверхшановський, Л.П. Мартинюк, Н.І. Ярема, С.Є. Шостак, О.І. Криськів. — Т.: ТДМУ "Укрмедкнига", 2008. — 195 с.

15. Хірургічні хвороби: Підручник / За ред. проф. П.Г. Кондратенка. – Х.: Факт, 2006. – 816 с.
16. Хірургія дитячого віку / За ред. проф. В.І. Сушко. – К: Здоров'я, 2002. – 704 с.
17. Практичні навички з оперативної хірургії: Навч. посіб. / Ю.Т. Ахтемійчук, В.П. Пішак, О.М. Слободян, О.В. Цигикало. — Чернівці: Місто, 2005. — 152с.
18. Хірургічні хвороби у практиці сімейного лікаря: Навч.-метод. посіб. / С.І. Іващук, О.І. Іващук. — Чернівці: Буков. держ. мед. ун-т, 2005. — 352 с.
19. Посібник з еталонів техніки лікарських маніпуляцій і практичних навичок із загальної хірургії / В.В. Скиба, В.В. Поканевич, О.В. Іванько, А.С. Карпенко, С.Й. Хмельницький, В.Я. Стаднік, А.К. Петров; Акад. наук Вищої школи України, Київ. мед. ун-т УАНМ. — К., 2007. — 141с.
20. Невідкладні стани в хірургії: підручник / І.В. Роздольський. — 2-ге вид., стер. — К.: Медицина, 2009. — 144с.
21. Невідкладні стани в педіатрії: навч. посіб. / Р.І. Поцюрко, Л.С. Леськів, М.М. Монастирська, І.В. Пітула, О.Я. Соловей. — К.: Медицина, 2009. — 192 с.

17. Інформаційні ресурси

1. <https://vnm.u.edu.ua> (сайт університету)
2. <http://library.vsmu.edu.ua> (наукова бібліотека ВНМУ ім. М.І. Пирогова)
3. <http://psy.vn.ua/> (підбірка статей психологів)
4. <http://www.library.univ.kiev.ua/> (Наукова бібліотека ім. М.Максимовича).
5. <http://www.nbuv.gov.ua/> (Національна бібліотека України).
6. <https://pidru4niki.com/> (навчальні матеріали онлайн)
7. <https://xn--80adi8aaufcj8j.xn--j1amh/testelex/subject/163> (база тестів для КРОК 2)
8. <https://psylab.info> (енциклопедія психодіагностики)
9. <http://www.mps.kh.ua> (фаховий журнал «Медична психологія»)